

Spoštovani kristjani in vsi ljudje dobre volje!

Po možnosti naj bolniki, ki prihajajo na zdravljenje v bolnišnico, že doma opravijo spoved, prejmejo sv obhajilo in, če je bolezen resna, tudi bolniško maziljenje. Tako ostanejo tudi v času zdravljenja na poseben način povezani z domačo župnijo in domačim duhovnikom. Obenem pa se tako tudi duhovno pripravijo na življenje v bolnišnici, ki ni vedno lahko.

Vsak bolnik v bolnišnici, ki čuti in želi prejeti zakramente, lahko popolnoma svobodno izrazi željo, da ga obišče bolnišnični duhovnik.

Bolnikom, ki sami ne morejo prositi za ta obisk, naj pri tem pomagajo svoji ali njihovi najbližji. Za pomoč pri tem pa se bolniki in svoji lahko obrnejo tudi na zdravstvene delavce, predvsem oddelčne medicinske sestre.

30. SVETOVNI DAN BOLNIKOV

»Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen vaš Oče« (Lk 6,36).

Dragi bratje in sestre, priprošnji Marije, ki je zdravje bolnikov, izročam vse bolnike in njihove družine. Združeni s Kristusom, ki nosi na sebi vse bolečine sveta, naj najdejo smisel, tolažbo in zaupanje. Molim za vse zdravstvene delavce, da bi bogati v usmiljenju bolnikom skupaj s primernim zdravljenjem nudili tudi svojo bratsko bližino.

Vsem iz srca podeljujem svoj apostolski blagoslov.

Rim, sv. Janez v Lateranu, 10. decembra 2021, god Loretske Matere Božje

papež Francišek

Vir: <https://www.vaticannews.va/sl.html>

Izdala: Bolniška župnija, Trubarjeva cesta 80, 1000 Ljubljana
Dežurna številka: 041/613-378
Odgovarja: p. Vladimir Rufin Predikaka, kpl.

2

G
A
S
S
U
B
Z
N
S
K
M

Beseda tolažbe

Z ZDRAVLJENJEM SE ZAČNE ZAVEDANJE ŽIVLJENJA IN DRUGAČNE POGLEDE

Andrej Omulec pripoveduje, kako močno vpliva na nas začetek zdravljenja. Stvari se razpletajo in po začetnem šoku se začne neko upanje in hrepenenje po preživetju, lahko pa tudi obup. Kar naenkrat želiš začeti živeti drugače, ker se boriš in res hrepeniš po preživetju ali pa nehaš živeti in padeš v čisti obup. Najpogosteje je izmenjevanje enega ali drugega.

Bližnji prijatelji ti svetujejo ali poznajo nekoga, ki je na nek način premagal raka. Naredil bi vse, da bi bilo spet vse kot prej in zato velikokrat napravimo preveč denarja, ker želimo preizkusiti vse. Zato je pomembno, da se znamo ustaviti, poslušati srce, zaupati in znati reči ne. Gre za naše zdravje, naše življenje.

Februar
2022

V glavi nastane prepir, veter odpihne nepomembne stvari iz življenja. Naenkrat se zavedaš, da si pomemben samo ti in sam sebe postaviš na prvo mesto.

Med zdravljenjem pozabimo na strah, ko pa se zdravljenje konča, se velikokrat zgodi, da se lahko začnejo pojavljati posttravmatske stresne motnje. To se zgodi zaradi tega, ker se je situacija umirila in ni več te nenehne borbe za preživetje. Telo začne svojo travmatično izkušnjo kazati na različne načine, najhujši so panični napadi, nespečnost, škripanje z zobmi, depresija, odsotnost, občutek manjvrednosti ali sramu, zaradi izgube dela telesa, ki je predstavljal tvojo identiteto ...

V teh trenutkih je pomembno sprejeti samega sebe, dopustiti, da ti pomagajo drugi, če je bolečina prevelika, dovoliti, da pomagajo strokovnjaki, ko je potrebno in se tega ne sramovati.

OTRESTI SE STRESA

Pozitivno razmišljanje je korak bližje k ozdravitvi. Zato vzemite si čas zase, za sprostitev, umirite svoje misli in se prepustite prehodu v neznano po gozdu, petju ptic, poslušanju vetra, ...

SPREJETI SAMEGA SEBE

Nekateri začnejo živeti hitro nazaj v ustaljenih tirnicah spet drugi težje ali nikoli. Pomembno je sprejeti novo situacijo v kateri si. Na primer, potrebno je sprejeti svoje preoblikovano telo in izžalovati

vse izgubljeno, bodisi dele telesa ali način življenja. V primeru, diagnoze s tragičnim koncem, se je dobro zavedati kako bom preživel te trenutke, ki jih še imam na voljo.

Sprejeti samega sebe pomeni tudi sprejeti in si zadati nove izzive v življenju. O čemer ste samo sanjali, in si niste upali narediti koraka. Po diagnozi ga je lažje, ker se zavedaš, če ne poskusiš, ne veš.

BREZ STRAHU PRISTOPITI DO ČLOVEKA Z DIAGNOZO

Velikokrat kot zunanji opazovalci (prijatelji, znanci, sosedi) ne vedo, kako odreagirati v situaciji, v pogovoru z nekom, ki je prejel diagnozo rak. Nas je strah? Česa? Vsekakor se nam pa ni treba bati tistega, ki se sooča s to boleznijo. Dostikrat se ustrašimo obiska ali klica, ker ne vemo kaj naj rečemo. Ni se nam treba bati, dajmo človeku prosto in bo že sam povedal kar bo želel, če ne bo želel govoriti o tem, to pomeni, da še ni pripravljen oz. ne želi prizadeti svojih bližnjih.

Lahko ga vprašate, če je pripravljen kaj reči o zadevi v kateri je in boste videli, nikakor ne silimo v človeka. Veliko pomeni, če si samo tam in si tiho ter samo zdržiš oz. čutiš s človekom, ki se znajde v situaciji. Za človeka, ki se znajde v situaciji se včasih zdi čudno, ko mu nekdo reče ja pozitivno misli saj veš to ti bo pomagalo preboleti bolezen, ali pa bodi močan. To so stavki, ki jih v tistem ranem obdobju po diagnozi sploh ne razumeš in nimaš pojma kaj to pomeni.

Andrej Omulec, mag. zakonske in družinske terapije